

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 3815213677
Dátum vydania rozhodnutia: 16.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3815213677.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: B. Z., nar. XX. V. XXXX, bytom L., zastúpeného Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom, so sídlom Matice slovenskej 17, 971 01 Prievidza, proti povinnému: B. Q., nar. XX. J. XXXX, bytom N., zastúpený JUDr. Dušanom Klimom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 16/61, 965 01 Žiar nad Hronom, o vymoženie 4 267,60 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/2990/2015, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. februára 2017, č. k. 3CoE/197/2016-115, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Oprávnený má proti povinnému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. februára 2017, č. k. 3CoE/197/2016-115 potvrdil uznesenie Okresného súdu Prievidza z 18. septembra 2015, č. k. 9Er/2990/2015-16, ktorým exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymáhania sumy 267,60 eur, podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.
2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 25. apríla 2017 dovolanie povinný, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p..
3. Vo svojom dovolaní povinný namietal, že sa súd prvej inštancie ani odvolací súd nezaoberal ním predloženými listinnými dôkazmi, nevykonal k nim žiadne dokazovanie a nenariadil pojednávanie. Podľa dovolateľa sú rozhodnutia súdov oboch inštancií prekvapivými rozhodnutiami, porušujúcimi článok 2 C. s. p.. Dovolateľ je tiež názoru, že prípustnosť dovolania je daná i ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. pre riešenie odvolacieho súdu, ktorý sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, ktorá pre špecifiká ešte nebola vyriešená - pre prekážku litispencie.
4. Oprávnený vo vyjadrení z 11. januára 2019 uviedol, že podľa jeho názoru sú rozhodnutia súdu prvej inštancieho ako aj odvolacieho súdu zákonné a preto navrhuje, aby naďalej prebiehalo exekučné konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd pri svojom rozhodovaní posudzoval prípustnosť podaného dovolania iba podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a nie aj podľa dovolateľom označeného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p..

7. Na odôvodnenie tohto záveru dovolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o dovolaní je viazaný dovolacími dôvodmi tak, ako ich uviedla strana sporu (§ 440 C. s. p.). Dovolateľ vo svojom dovolaní uplatnil iba dovolací dôvod podľa ustanovenia § 431 C. s. p., v zmysle ktorého namietal existenciu vady zmätočnosti, ktorá mala založiť prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie vecí), ktorým možno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., povinný v dovolaní neuplatnil a ani vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá zneniu § 432 ods. 2 C. s. p.. Samotné „pro forma“ uvedenie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, alebo písm. b/, resp. písm. c/ C. s. p. zo strany dovolateľa bez súčasného uplatnenia zodpovedajúceho dovolacieho dôvodu a bez uvedenia zákonom vyžadovanej dovolacej argumentácie na jeho odôvodnenie (§ 432 ods. 2 C. s. p.) nie je spôsobilé vyvolať meritórny dovolací prieskum aj z hľadiska prípadnej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj 3Obdo/58/2018). Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že aj z obsahu dovolania (podľa § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p.) vyplýva, že celá dovolacia argumentácia povinného smeruje k odôvodneniu vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ a písm. d/ C. s. p..

8. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že v časti, ktorej dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 - nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ust. § 447 písm. f/ C. s. p..

9. K prípustnosti dovolania z dôvodu existencie väd zmätočnosti vymenovaných v ustanovení § 420 C. s. p. v exekučných veciach najvyšší súd už v uznesení zo 14. februára 2018, sp. zn. 3Oboer/25/2017 uviedol, že „právna úprava účinná od 1. júla 2016 pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie väd zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórnych rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. V exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymoženie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymoženie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, predstavujú uznesenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne uznesenia o zastavení exekučného konania podľa ustanovení § 38 ods. 3, § 44 ods. 4 a § 50 ods. 5 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 C. s. p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil, a to takému, proti ktorému Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017 pripúšťa odvolanie“. Na predmetnom právnom názore zotrúva dovolací súd aj v rozhodovanej veci a nemá dôvod sa od neho odchyliť.

10. Povinným napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Na tomto právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že nevyhnutným dôsledkom právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o

udelenie poverenia je zastavenie exekučného konania podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku. Dovolanie - v ktorom dovolateľ namietal existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. - tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný.

11. Nakoľko dovolanie povinného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné, najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p..

12. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie povinného odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ CSP, ako aj ust. § 447 písm. f/ CSP.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3, veta druhá C. s. p., § 453 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.